

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-372/16

**Soha Sahyouni
proti
Raji Mamischu**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht München)

„Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Uredba (EU) št. 1259/2010 – Okrepljeno sodelovanje na področju prava, ki se uporablja za razvezo zakonske zveze in prenehanje življenjske skupnosti – Priznanje zasebne razveze zakonske zveze pred verskim sodiščem v tretji državi – Področje uporabe te uredbe“

Povzetek – Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 20. decembra 2017

1. *Vprašanja za predhodno odločanje – Pristojnost Sodišča – Določbe prava Unije, ki se na podlagi nacionalnega prava neposredno in brezpogojno uporabljajo za položaje, ki ne spadajo na področje uporabe teh določb – Vključitev*

(člen 267 PDEU; Uredba Sveta št. 1259/2010)

2. *Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pravo, ki se uporablja za razvezo zakonske zveze in prenehanje življenjske skupnosti – Uredba št. 1259/2010 – Področje uporabe – Priznanje odločbe o razvezi zakonske zveze, ki je posledica enostranske izjave volje pred verskim sodiščem v tretji državi – Izključitev*

(Uredba Sveta št. 1259/2010, člen 1)

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točke od 27 do 34.)

2. Člen 1 Uredbe Sveta (EU) št. 1259/2010 z dne 20. decembra 2010 o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju prava, ki se uporablja za razvezo zakonske zveze in prenehanje življenjske skupnosti je treba razlagati tako, da razveza zakonske zveze, ki je posledica enostranske izjave enega od zakoncev pred verskim sodiščem, kot je ta iz zadeve v glavni stvari, ne spada na vsebinsko področje uporabe te uredbe.

Prvič, besedilo člena 1 Uredbe št. 1259/2010 je omejeno na navedbo v odstavku 1, da se ta uredba uporablja v primeru kolizije zakonov pri razvezi zakonske zveze in prenehanju življenjske skupnosti. V besedilu tega člena 1 torej ni podan noben koristen element za opredelitev pojma „razveza zakonske zveze“ v smislu te uredbe.

Drugič, glede konteksta, v katerega se umešča člen 1 Uredbe št. 1259/2010, je treba najprej poudariti, da nobena druga določba te uredbe ne podaja opredelitve pojma „razveza zakonske zveze“ v smislu te uredbe. Dalje, čeprav zasebna razveza zakonske zveze, kot je v točki 60 sklepnih predlogov poudaril generalni pravobranilec, ni izrecno izključena s področja uporabe Uredbe št. 1259/2010, sklicevanja na poseg „sodišča“ in na obstoj „postopka“ v več določbah te uredbe, kot so člen 1(2), člen 5(2) in (3), člena 8 in 13 ter člen 18(2) te uredbe, kažejo na to, da se ta uredba nanaša izključno na razvezo zakonske zveze, ki jo razglasi državno sodišče ali javni organ oziroma telo pod njegovim nadzorom. Nazadnje, v skladu z besedilom uvodne izjave 10 Uredbe št. 1259/2010 morajo biti vsebinsko področje uporabe in določbe te uredbe skladni z Uredbo (ES) št. 2201/2003.

Tretjič, cilj, ki se uresničuje z Uredbo št. 1259/2010, je, kot izhaja iz njenega naslova, okrepljeno sodelovanje med sodelujočimi državami članicami na področju prava, ki se uporablja za razvezo zakonske zveze in prenehanje življenjske skupnosti. Kot je v točki 65 sklepnih predlogov poudaril generalni pravobranilec, so ob sprejetju te uredbe v pravnih redih držav članic, ki sodelujejo pri takem okrepljenem sodelovanju, na zadevnem področju le javni organi lahko sprejemali odločbe, ki imajo pravno veljavnost. Čeprav je v zvezi s tem od sprejetja Uredbe št. 1259/2010 več držav članic v svojih pravnih redih uvedlo možnost, da se razveze razglasijo brez posega državnega organa, pa bi, kot je v točki 66 sklepnih predlogov poudaril generalni pravobranilec, vključitev zasebne razveze na področje uporabe te uredbe zahtevala prilagoditve, za katere je edini pristojen zakonodajalec Unije.

Tako glede na opredelitev pojma „razveza“, ki je v Uredbi št. 2201/2003, iz ciljev, ki se uresničujejo z Uredbo št. 1259/2010, izhaja, da ta zajema le razveze, ki jih razglasi državno sodišče ali državni organ oziroma telo pod njegovim nadzorom.

(Glej točke od 37 do 40, 44, 45 in od 47 do 49 ter izrek.)